

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

Како је Реља прошла љубомора

Таталија је беба која тек треба да се роди. Међутим, то много смета њеном брату, дечаку Рељи, јер не жели да љубав одраслих и играчке дели са неком Таталијом. Та беба која ће да се роди, добиће име Наталија. Реља не жели да је зове по имену јер верује да ће, ако је буде звао Таталија, брзо заборавити на своју муку. Када су једном мама, тата и Реља ишли у набавку одеће за бебу, он је бирао ствари само у жутој и зеленој боји. Да сам ја Таталија, побунила бих се још у мамином стомаку због тих боја и рекла бих му да је розе боја за госпођице бебе. Чак је одлучио и да почне да ћути на јапанском зато што је био љут због доласка на свет мале Таталије. Када је увече легао у кревет, размишљао је о томе да Таталију, кад се буде родила, пошаље на Марс, евентуално у џунглу, или код диносауруса биљоједа.

Једне вечери, у пола ноћи, стигла је Таталија. Реља се наравно није наспавао. Ипак је морао да се пробуди. Онда је Таталија добила неку болест и морала је поново у болницу. Тада се Реља забринуо. Одједном, нестала је љубомора.

Реља је био. Разумем га. Вероватно бисмо сви ми били љубоморни по мало. Важно је да то није трајало дуго. Замишљајам шта би се десило у наставку књиге кад је Таталија мало порасла и верујем да су се веома лепо слагали и волели.

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

Таталија и меда кога јој је поклонио Реља

